

Dosarul nr. 3rh-84/21

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Negru)

Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (jud. T. Chișca-Doneva, V. Burduh, N. Craiu)

Î N C H E I E R E

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Aliona Miron
Nicolae Craiu

examinând cererea de revizuire depusă de către Dan Solovei,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de
către Dan Solovei împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la anularea
actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,
împotriva încheierii din 10 martie 2021 a Curții Supreme de Justiție, prin care a
fost declarat inadmisibil recursul depus de către Dan Solovei,

c o n s t a t ă :

La 2 octombrie 2020, Dan Solovei a depus cerere de chemare în judecată în ordinea
contenciosului administrativ împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire
la anularea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ individual
favorabil.

În motivarea acțiunii reclamantului a indicat că, la data de 4 septembrie 2020, prin
hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-69/2020 cu privire la examinarea
cererii de înscriere în Registrul candidaților pentru suplinirea funcțiilor vacante de
procuror, a fost respinsă cererea reclamantului, privind înscrierea în Registrul
candidaților pentru suplinirea funcțiilor vacante de procuror, pe motiv că nu este
întemeiată. În favoarea acestei soluții Consiliul Superior al Procurorilor a invocat
dispozițiile art. 26 alin. (8) coroborat cu art. 27 alin. (1) din Legea nr. 152/2006 privind
Institutul National al Justiției, conform cărora absolvenților Institutului li se eliberează
un atestat în care se indică anul de absolvire, media generală obținută, în baza căreia
vor participa la concursul pentru suplinirea funcției vacante de procuror în condițiile
legii. Absolventul institutului, după absolvirea cursurilor de formare inițială, este
obligat timp de 5 ani să participe la concursurile pentru suplinirea funcției de procuror,
în modul prevăzut de Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură. Consiliul Superior al

Procurorilor a constatat că este absolvent al Institutului Național al Justiției, promoția anului 2015. Valorificând acest statut, a participat la procedurile de concurs aferente numirii pe post pentru funcția de procuror. Respectiv, prin ordinul Procurorului General nr.52-p din 22 ianuarie 2016, a fost numit în funcția de procuror în Procuratura sect. Buiucani, mun. Chișinău, pe care a exercitat-o până la data de 12 decembrie 2018, când a demisionat din proprie inițiativă. La caz, Consiliul Superior al Procurorilor a mai menționat că prin cererea vizată a solicitat să aplice, din nou, la funcția de procuror, invocând statutul de absolvent al Institutului Național al Justiției. Dan Solovei a fost numit în funcția de procuror, circumstanță care a dus la realizarea pozitivă a raportului juridic ce îi permitea accesarea în funcție, în baza statutului de absolvent al Institutului Național al Justiției. Odată consumate toate aceste proceduri aferente accederii în funcție, în privința lui Dan Solovei, au fost deja aplicabile normele legale ce țin de statutul de procuror. În aceste condiții, Consiliul Superior al Procurorilor este pe poziția că după demisionarea acestuia din funcția de procuror a obținut statutul de ex-procuror iar pe cale de consecință, intervenirea urmărilor ce rezultă din depunerea cererii de demisie din funcția de procuror, reprezintă o decizie asumată, fiind clare și previzibile aspectele ce țin reglementarea raporturilor de serviciu.

Reclamantul a relatat că, Consiliul Superior al Procurorilor nu a acceptat argumentul său privitor la dreptul de a valorifica, repetat, statutul de absolvent al Institutului Național al Justiției, aceasta fiind o interpretare eronată și subiectivă a normei vizate.

A mai adăugat că, prin hotărârea sa, Consiliul Superior al Procurorilor a expus opinia că obținerea statutului de procuror, realizat prin numirea în această funcție, determină consumarea raportului juridic de accedere în profesie, oferit de statutul de absolvent al Institutului Național al Justiției.

Prevederile din Legea cu privire la Procuratură nu reglementează expres modul de soluționare a situației invocate în cerere, însă este stabilit cu valoare de principiu că din tăcerea legii nu poate fi dedusă o regulă și nu pot fi făcute interpretări extinctive, pentru a nu altera conceptul și rațiunea actului legislativ. Consiliul Superior al Procurorilor a concluzionat că pentru valorificarea intenției de accedere în funcția de procuror, este necesară întrunirea conformă și exactă a condițiilor stabilite de Legea cu privire la Procuratură, care, în prezentul caz, plasează titularul cererii examinate, adică reclamantul sub imperiul cerințelor ce vizează procedurile pentru persoanele care pot solicita funcția de procuror în baza vechimii în muncă, decizie care este una neîntemeiată, ignorând statutul reclamantului de absolvent al Institutului Național al Justiției, neinvocând în acest sens nici un temei legal.

Reclamantul a specificat că, în hotărârea contestată, Consiliul Superior al Procurorilor nu a indicat nici o prevedere legală, care ar putea să ducă la concluzia că absolventul Institutului Național al Justiției poate să-și valorifice dreptul de a candida la funcția de procuror doar o singură dată după absolvire, iar obținerea statutului de procuror înlătură definitiv statutul de absolvent al Institutului Național al Justiției.

În situația dedusă analizei, Consiliul Superior al Procurorilor a examinat cererea reclamantului sub aspectul concurenței dintre statutul de ex-procuror și a statutului de

absolvent al Institutului Național al Justiției, interpretând, în opinia reclamantului, în mod eronat faptul că, la moment statutul de absolvent al Institutului Național al Justiției a fost epuizat prin accederea la data de 22 ianuarie 2016 în funcția de procuror.

Art. 20 din Legea cu privire la Procuratură prevede două categorii de persoane care pot candida la funcția de procuror și anume: absolvenții Institutului Național al Justiției; persoanele care au o vechime de cel puțin 5 ani în funcțiile de procuror sau judecător în instanțele judecătorești naționale sau internaționale, de ofițer de urmărire penală, de avocat, de Avocat al Poporului, de consultant al procurorului, de asistent judiciar în instanța de judecată, de asemenea în funcțiile de specialitate juridică din aparatul Curții Constituționale, al Consiliului Superior al Procurorilor, al Consiliului Superior al Magistraturii, al Ministerului Justiției, al Ministerului Afacerilor Interne, al Centrului Național Anticorupție, al Serviciului Vamal sau în funcția de profesor titular de drept în instituțiile de învățământ superior acreditate. Consiliul Superior al Procurorilor a ignorat în totalitate prevederile art. 20 alin. (1), lit. e) din Legea cu privire la Procuratură, plasând reclamantul în categoria persoanelor care la moment dețin statutul de ex-procuror și nu a examinat cererea acestuia sub aspectul statutului de absolvent al Institutului Național al Justiției, deși atestatul de absolvire a cursurilor pentru formarea inițială a candidaților la funcția de procuror este valabil și la momentul actual.

Conform prevederilor art. 20 alin.(3) din Legea cu privire la Procuratură, persoana care nu a absolvit cursurile de formare inițială a procurorilor din cadrul Institutului Național al Justiției poate candida la funcția de procuror dacă are o vechime de cel puțin 5 ani în funcțiile de procuror sau judecător în instanțele judecătorești naționale sau internaționale, de ofițer de urmărire penală. Însăși din textul legii indicat mai sus se conchide că la concursurile pentru ocuparea funcțiilor vacante de procuror în baza vechimii în muncă pot participa doar persoanele care nu au absolvit cursurile de formare inițială din cadrul Institutului Național al Justiției, or în speța dată Consiliul Superior al Procurorilor prin hotărârea sa a plasat reclamantul în categoria persoanelor care nu a absolvit cursurile menționate supra, fapt care contravine realității.

Dan Solovei a precizat că, însăși Consiliul a indicat expres în hotărârea sa că prevederile din Legea cu privire la Procuratură nu reglementează expres modul de soluționare a situației invocate în cererea reclamantului, interpretând extensiv defavorabil faptul că deținerea în trecut a funcției de procuror înlătură definitiv statutul de absolvent al Institutului Național al Justiției.

A considerat că, Consiliul Superior al Procurorilor prin hotărârea contestată a încălcat principiul legalității consacrat în art. 21 alin. (1) din Codul administrativ care prevede că „autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative”. Prin neglijarea statutului de absolvent al Institutului Național al Justiției, Consiliul Superior al Procurorilor nu numai că a încălcat principiul legalității, dar și-a depășit și competențele atribuite prin lege și anume prin încercarea de a crea noi norme juridice competență exclusivă a Parlamentului Republicii Moldova.

Potrivit art. 17 alin. (6) din Legea cu privire la Institutul Național al Justiției, absolvenților Institutului li se eliberează un atestat, în care se menționează durata cursurilor și media generală obținută, în baza căruia absolventul va participa la concursul pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător, respectiv de procuror. Norma nominalizată supra nu indică în nici un mod termenul de valabilitate a atestatului absolventului Institutului Național al Justiției fapt care poate duce la concluzia că absolventul institutului deține această calitate pentru o perioadă nedeterminată de timp, iar exercitarea în trecut a funcției de procuror nu exclude statutul de absolvent al Institutului Național al Justiției la momentul actual.

În urma concretizării cerințelor, Dan Solovei a solicitat recunoașterea ilegalității și nulității hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-69/2020 din 4 septembrie 2020 cu privire la examinarea cererii de înscriere în Registrul candidaților pentru suplinirea funcțiilor vacante de procuror și obligarea Consiliului Superior al Procurorilor de a înscrie reclamantul în Registrul candidaților pentru suplinirea funcțiilor vacante de procuror.

Prin hotărârea din 7 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă acțiunea depusă de către Dan Solovei.

La 5 ianuarie 2021, Dan Solovei a depus cerere de recurs, completată prin recursul din 7 februarie 2021 împotriva hotărârii din 7 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin încheierea din 10 martie 2021 a Curții Supreme de Justiție a fost declarat inadmisibil recursul depus de către Dan Solovei.

La 24 septembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Dan Solovei a depus cerere de revizuire împotriva încheierii din 10 martie 2021 a Curții Supreme de Justiție, prin care a solicitat admiterea cererii de revizuire cu casarea încheierii instanței de recurs și reținerea cauzei spre rejudecare.

La 25 octombrie 2021 în adresa Consiliului Superior al Procurorilor a fost expediată copia cererii de revizuire.

Prin referința depusă la data de 9 noiembrie 2021 Consiliul Superior al Procurorilor a solicitat respingerea cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Examinând materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire depusă de către Dan Solovei, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, din considerentele ce succed.

În corespundere cu dispozițiile art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art. 169-171.

Deci, la caz, procedura revizuirii urmează a fi efectuată în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

La capitolul dat, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că prin revizuire se tinde la îndreptarea unor hotărâri greșite, pentru neregularități ce s-au săvârșit dintr-o împrejurare, neimputabilă instanței, sau dintr-un motiv neimputabil părților, de obicei descoperite ulterior. Revizuirea este o cale extraordinară de atac, de retractare, nedevolutivă, iar dispozițiile legale care o reglementează sunt de strictă interpretare, astfel că revizuirea nu poate fi promovată decât în cazurile și în condițiile prevăzute de lege.

În temeiul art. 446 alin. (1) din Codul de procedură civilă, pot fi supuse revizurii hotărârile, ordonanțele, încheierile și deciziile irevocabile ale tuturor instanțelor judecătorești, în condițiile prezentului capitol.

Alineatul (2) al aceluiași articol, prevede că încheierile de încetare a procesului conform art.265 lit. c) și d), precum și cele prin care se respinge acțiunea ca fiind tardivă conform art.186¹ pot fi supuse revizurii. Încheierile judecătorești care nu se referă la fondul cauzei, precum și deciziile emise în privința acestora nu se supun revizurii. În aceste cazuri, încheierile de inadmisibilitate a revizurii nu se supun niciunei căi de atac.

La rândul său, art. 448 din Codul de procedură civilă, prevede expres că cererea de revizuire împotriva unei hotărâri sau încheieri rămase irevocabilă prin neatacare se soluționează de instanța care s-a pronunțat asupra fondului. Cererea de revizuire împotriva unei hotărâri care, fiind supusă căilor de atac, a fost menținută, modificată sau casată, emițându-se o nouă hotărâre, se soluționează de instanța care a menținut, a modificat hotărârea sau a emis o nouă hotărâre.

Prin urmare, revizurii îi sunt caracteristice următoarele particularități: este o cale de atac extraordinară pusă de lege la dispoziția persoanelor interesate, iar obiect al revizurii este actul judecătoresc de dispoziție irevocabil, prin care instanța s-a expus asupra fondului cauzei.

La fel, în interpretarea normei de drept enunțate, este de înțeles că deciziile emise în privința încheierilor judecătorești care nu se referă la fondul cauzei, cât și încheierile de inadmisibilitate nu se supun revizurii.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ relevă că încheierea din 10 martie 2021 a Curții Supreme de Justiție, nu cade sub incidența dispozițiilor judecătorești care pot fi supuse revizurii or, prin încheierea din 10 martie 2021 a Curții Supreme de Justiție instanța de recurs nu a verificat legalitatea unui act judecătoresc de dispoziție care se referă la fondul cauzei, astfel că cererea de revizuire depusă de către Dan Solovei, urmează a fi respinsă ca fiind depusă împotriva unui act judecătoresc nesusceptibil de a fi atacat în ordine de revizuire.

Cu atât mai mult că, la caz Curtea Supremă de Justiție nu este investită cu competență jurisdicțională materială de a examina cererea de revizuire nominalizată.

Din considerentele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 195, 230 din Codul administrativ, art. 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Dan Solovei împotriva încheierii din 10 martie 2021 a Curții Supreme de Justiție, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Dan Solovei împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la anularea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Aliona Miron

Nicolae Craiu